

Alkotmányozás ausztráliai körettel

1989. szeptemberében a kerekasztal megbeszéléseken, a rendszerváltozást előkészítendő, a Magyar Demokrata Forum részéről elhangzott az alkotmányozó nemzetgyűlés gondolata, és a kommunista időket megelőző ezeréves alkotmányosság visszaállítása. A felgyorsuló változtatási kényszer, a „vértelen forradalom”, ezt nem tette lehetővé, s így megmaradtak a Rákosi által 1949-ben elfogadtatott, szovjet mintára készült alkotmány módosítása mellett, kifejezve, hogy így is ideiglenes jellegű, és szükség van a későbbiekben egy új alkotmányra. Ez, több mint 20 évig váratott magára. 2010. június 29-én a Magyar Országgyűlés felállította az Alkotmányelőkészítő Eseti Bizottságot. Azóta folyik az alkotmányozás. Az Eseti Bizottság elkészítette az alkotmány koncepcióját, amit később vitairatnak nyilvánított a kisszámú ellenzék óhajának megfelelően. Az Ausztráliai Magyar Élet a 2010. december 16 és 23-i számaiban közreadta Magyarország alkotmányának szabályozási elveit, és a 2011. február 24-i számában is több oldalon foglalkozott az alkotmányozás kérdéseivel.

Nézzünk bele, hogy az elmúlt évtizedek során, ehhez az alkotmányozási folyamathoz miként járult hozzá az ausztráliai magyar nemzeti emigráció:

A NSW-i Magyar Szövetség két tagszervezete: az 1989. október 22-én, az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékünnepén alakult Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaság, és a Délvidéki Magyar Szövetség, már 1991. novemberében alkotmányozási javaslatot tett, s ezt 1992. januárjában az Országgyűlés elnöke, **Dr. Szabad György**, címére megküldött memorandum keretében kifejtette, hogy *„hozzanak olyan törvényt, ami visszaállítja a magyar Szent Koronát történelmi szerepébe, a mai időknek megfelelően. Legyen benne ebben a törvényben az is, hogy a Szent Korona tagjaként a magyar nép alkotmányosan elismert tagja legyen mindenki, aki magát magyarnak vallja, bárhol is éljen. Ennek érdekében nem kell jogi ütközéseket leküzdeni, mert ez a szívnek és a léleknek a birodalma lesz, és ereje abban áll majd, hogy megfogalmaz egy olyan egységrendszert és kapcsolatrendszert amely érvényesülni tud államhatárokon és ellenséges fondorlatokon keresztül is.”*

Ennek az elgondolásnak tudatosítására, és alapítási szándéka szerint is, a Szent Korona Társaság pályázatot hirdetett magyarországi fiatalok számára a Szent Korona-tan népszerűsítésére. Ennek lebonyolítására a magyarországi Szent Korona Szövetséget kérte fel. A felkínált \$1200-t számos egyetemi hallgató pályázta meg. Az első díjat a III. éves történelem-levéltár szakos egyetemi hallgató, **Koltai András**: „*A Szent Korona-eszme*” című pályaműve nyerte el.

1993-ban jelent meg Sydneyben **Dr. Török Béla**: „*A magyar közjog múltja és jövője*” című, a Szent Korona jogállását visszakövetelő tanulmánya. Ugyanebben az évben adta közre **Csapó Endre** nagy horderejű „*Egy a Nemzet!*” című tanulmányát, ami később mozgalommá is vált. Ebben nem kevesebbet ajánlott, minthogy az országhatárokkal kitagadott és megtagadott határon túli magyarságot alkotmányosan és törvénnyel szabályozottan a magyar nemzet tagjának, a Szent Korona népévé nyilvánítsák: „*Azt akarjuk elérni, hogy hozzon a magyar országgyűlés olyan törvényeket, amik törvényes és jogi keretet adnak az egész magyar nemzetnek az államhatároktól függetlenül!*” A két tanulmány több ezer példányban került terjesztésre Magyarországon, főként államjogászok, politikusok, képviselők és akadémikusok olvashatták.

Az Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaság (továbbiakban Szent Korona Társaság) amely feladatául fogalmazta: *törekedni a Szent Korona tiszteletének és közjogi szerepének visszaállítására*, ennek szellemében, egyetemi ifjúsági pályázatok kiírása mellett a Szent Koronát, a Szent Korona tant népszerűsítő könyvek magyarországi megjelentetésének anyagi elősegítését is vállalta. Ennek a vállalásnak első termékeként 1995. novemberében, az ausztráliai előadó körútjára érkező **Kocsis István** bemutatta a Szent Korona Társaság által támogatott, a Püski Kiadó által megjelentetett: „*A Szent Korona Tana*” című 300 oldalas könyvét. Ennek lényeges tétele Deák Ferenc mondásából kiindulva, hogy: a „*Törvénysértés jogot nem alapít!*” – vagyis, amikor megszűnt Magyarországon a jogfolytonosság, azt törvénysértéssel követték el. A magyar nemzet törvényes képviselői a Szent Koronát sosem tagadták meg, a Szent Korona-tant sem vonta vissza soha alkotmányosan összeült magyar országgyűlés. Ezek szerint a magyar nemzet sohasem tagadta

meg a Szent Korona által létrejött évszázados jogfejlődést, így Magyarország még ma is a Szent Korona országa, és az egész magyar nemzet, a Szent Korona népe. Ezt a tételt tevékenységünk alapjául elfogadtuk, és hirdettük, hogy az erőszakkal kiiktatott évszázados alaptörvényt helyre kell állítani.

1997-ben **Zétényi Zsolt** kapott felkérést szakszerű kézikönyv megírására a Szent Korona Társaságtól. A 300 oldalas könyv megjelenéséhez szükséges anyagi támogatás lehetővé tette „*A Szentkorona-eszme mai értelme*” című könyv megjelentetését a Püski Kiadónál. **Nemeskürty István** írta az Előszót, kiemelve a szerző felkészültségét és tudományos tárgyilagosságát. A könyv szerzője mindazon kérdéssel foglalkozik, aminek feldolgozására felkérést kapott: mit jelenthet a Szent Korona a mai ember számára, mit kezdhet a mai közjog a Szent Koronával, hozhat-e megoldást a felújított Szentkoronatan a trianoni leszakítás ellenében, vagyis; alkalmas-e a nemzet fogalmának közjogi meghatározásával helyreállítani azt a történelmi jogviszonyt, ami a Szent Korona országainak minden tagját évszázadokon át összefogta? Pontosan megfogalmazva: lehet-e intézményesen közünk egymáshoz a határok ellenére? Ugyanis ez fogalmazódott meg az Ausztráliai Szent Korona Társaság jelszavában, amikor kimondta, hogy: „*Egy a nemzet!*”

Zétényi Zsolt fontosnak tartotta megfogalmazni a nemzet fogalmát is: „*A magyar történelmi alkotmány szerint a közjogi értelemben vett nemzet az állampolgárok összesége.*” Hozzátette: „*Tudomásul kell vennünk, hogy a nemzetnek kettős jelentése van oly módon, hogy mindegyik jelentése önállóan használható.*” Záró szavaival így fejezi be könyvét: „*Magyarországnak nincsen más útja és lehetősége: vissza kell találnia az elveszett országhoz, a Szent Korona Magyarországhoz. Magyarország Szent Koronája és az elszakíthatatlanul hozzá fűződő – világnézeti, vagyoni és származási korlátokat nem ismerő, de a haza iránt való feltétlen hűség és köteleesség igényét hordozó – eszme és történelmi cselekvési példák segítségével hívásával. Isten óvja Magyarországot!*”

A Szent Korona Társaság Ausztrália-szerte népszerű volt, 15 évi fennállása alatt nagy érdeklődés keltve – gyakori műsoros előadásaiival, és a Ausztrália-szerte olvasott Magyar Élet hetilapban megjelent

közleményeivel – a legismertebb és legnépesebb egyesületté vált, és az ausztráliai magyarság világnézetének kialakítójaként töltötte be magára vállalt hivatást.

1999. február 15-i kelettel Memorandumot küldött a Szent Korona Társaság a millenniumi kormánybiztoshoz, Nemeskürty Istvánhoz, amiben három kívánságot fogalmazott meg:

1. Meg kell találni a Szent Korona méltó helyét Budán, a királyi várban, hogy megszűnjön múzeumi tárgykénti őrzése. (Még annak az évnek karácsonyára az Országgyűlés elfogadta a Szent István államalapításának emlékéről és a Szent Koronáról szóló 2000. évi I. törvényt. 2000. január 1-jén a Szent Koronát a hatalom jelvényeivel együtt, ünnepélyesen átvitték a Parlament kupolacsarnokába.)

2. Vissza kell állítani a Szent Korona közjogi szerepét, és a Koronaórség intézményét.

3. Érvényesíteni kell a jogfolytonosság elvét.

1999. október 1-én a Szent Korona Társaság Memorandumot intézett a Magyar Országgyűlés nemzeti érzésű képviselőihez a Szent Koronáról szóló törvényjavaslat tárgyában.

Csapó Endre és a társaság elnöke, **Debreczeny Ádám**, aláírásával fémjelzett memorandumban olvashatók a következők: *„A keresztényi magyar királyság megalapításának ezredik évfordulója megfelelő alkalom Magyarországot megrögzött közjogi szerkezetének helyreállítására. A háborút követően az ország szuverenitásának elvesztésével elszenvedett közjogi szervátültetés károsabb részeinek a rendszerváltozás óta folyamatos kicserélésével közjogi rendünk már élhetőbb állapotban van, de az immár visszanyert szuverenitás állapotában nem indokolt tovább halogatni a visszakapcsolódást a történelmi magyar közjogi rend folyamatába, a kor igényeinek megfelelő módosításokkal.”* A memorandum idézi és javasolja Dr. Zétényi könyvében megfogalmazott ajánlások elfogadását:

„1. A Magyar Köztársaság Magyarország Szent Koronájának állama. Minden lehetséges és megengedett eszközzel képviseli, védi és oltalmazza a magyar nemzet tagjainak érdekeit.

2. A Magyar Köztársaság a nemzetközi jog szabályait tiszteletben

tartva új szabályok elfogadását kezdeményezve és támogatva, mindent elkövet a hazai és a határain túlra szakított magyarság jogainak, érdekeinek és létfeltételeinek megóvása érdekében.

3. A Magyar Köztársaság joga és kötelessége, nemzetközi tevékenységének alapvető, másnak alá nem rendelhető célja a történelmi magyar államtól elszakított területeken őshonos magyar nemzetrészek jogainak védelme és képviselése.”

A millennium évében a Szent Korona Társaság ismét pályázatot hirdetett a magyarországi egyetemek jogi karain tanuló egyetemistáknak „A Szent Korona-eszme időszerűsége” címmel. A beérkezett munkák nagy többségét a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatói készítették el. Hét díjat ők nyertek el, míg egyet az Eötvös Lóránt Tudomány Egyetem, egyet pedig a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának hallgatója kapott.

2004-ben jelent meg ugyancsak az Ausztráliai Szent Korona Társaság támogatásával, a Szent István Társulat kiadásában, **Tóth Zoltán József** szerkesztésében: „*A Szent Korona-eszme időszerűsége*” című 528 oldalas kötet. Ebből 170 oldalt foglalnak el az egyetemisták díjazott pályaművei. A könyv gerincében a Szent Korona-eszme népszerűsítésében kiemelkedő munkát végző kiváló szerzők – Kocsis István, Tóth Zoltán József, Zétényi Zsolt – tanulmányai olvashatók. Az Utószó szerzője, **Csapó Endre** így adja meg az ausztráliai magyar nemzeti emigráció álláspontját: „*Az Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaságot azért hoztuk létre, hogy segítsük az általunk megőrzött eszme újjászületését a Kárpát-medencében. Azt kívánjuk, hogy a Szent Korona foglalja el újra történelmi szerepét mint a hatalom legfőbb forrása, a jog alapja, az ország gazdája, az egész magyarságot összetartó erő, ami jogot és kötelességet ad, igazságot szolgáltat, véd, és honvédelemre kötelez, ami fölötté áll minden hatalomnak, mert a Szent Korona maga a magyar nemzet, a nép összességében újjászülető hatalom.*”

2009-ben jelent meg **Zétényi Zsolt** szerkesztésében és bevezető tanulmányával „*A Történelmi Alkotmány, Magyarország ősi alkotmánya*” című 1136 oldalas hézagpótló mű első kiadása, ami tudományos és népszerű szinten dolgozta fel az ország alkotmányát alkotó sarkalatos

törvények szövegét, és azon közjogi törvények kivonatait, melyek szorosan véve nem tartoznak az alkotmányos törvények körébe, de meghatározzák az ország teljes közéletére kiterjedő jogrendjét – jogfolytonosan a Vérszerződéstől 1944-ig.

Kiadta a Magyarországért Kulturális Egyesület. Állami támogatást nem kapott, de az Ausztráliai Szent Korona Társaság jelentős összeggel járult a megjelentetés költségéhez. *„Célunk nem alkotmánytörténeti tanulmány írása, hanem magának a sokévszázados alkotmánynak a legfontosabb alkotmányos tételekben való megmutatása, tudva hogy az alkotmányjog a végrehajtás szervezeti ill. alkalmazási szabályait is magába foglalja”* – írja a könyv szerkesztője. Ezáltal kézzelfoghatóvá, átláthatóvá válik az a jogrend, amely a Szent Korona-tan alapján minden történelmi időben biztosítani tudta az ország megmaradását, gondoskodott az ország jogfolytonos, szerves működéséről. Ma is meghatározhatná alkotmányosságunkat, ha a nemzet megfelelő egységben kiállna az ősi magyar rendért!

A *„Magyar Történeti Alkotmány”* az ünnepi bemutató alkalmával az Országház könyvtárába került, és **Kelemen András, Lezsák Sándor és Makovecz Imre** mutatta be a Parlament Gobelín Termében. A kötet második, bővített kiadását Zétényi Zsolt jelentős mértékben növelte az erdélyi törvényekkel. Ezáltal a könyv terjedelme mintegy 240 oldallal bővült.

Az Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaság volt az a keret amelynek tevékenységében benne működött az ausztráliai nemzeti emigráció azzal az akarattal és áldozatkészséggel, amivel hozzájárult ahhoz a magyarországi rendszerváltoztatási folyamathoz, ami 1989-ben indult el, és húsz éve bukdácsol nehéz ellenállással szemben. Fennállása alatt a fent említett két pályázatra és négy könyv megjelentetése támogatására több mint 20 ezer ausztrál dollárt költött, amit szorgalmasan végzett társadalmi munkával járó rendezvények látogatóinak belépődíjaiból, és a tagdíjakból fedeztek.

A NSW-i Magyar Szövetség 2011. március 6-i ülésen a következő ajánlásokat fogadta el és hozza az Országgyűlés tudomására:

1. Javasoljuk az örökérvényű történeti alkotmány szerepének

visszaállítását a magyar jogrendszerbe a mai idők követelményeinek megfelelően. A Szent Korona jelképezte évszázadokon keresztül a magyar állam főhatalmát, és ez a sajátos és ősi magyar államfogalom ma is a nemzet összetartó eleme lenne a határok nélküli nemzet országában. A köztársasági magyar országgyűlés is kimondhatná: Magyarország állami főhatalmának jelképe és forrása a Szent Korona. Egyetértünk Egedy István alkotmányjogász 1939-ben kimondott véleményével: *„A történeti alkotmány nemzetét hagyományos szellem hatja át. Ez a hagyományos szellem ragaszkodást diktál az ősi intézményekhez, és eöírja a reformok bekapcsolását a történeti fejlődésbe. A történeti alkotmányt csak tovább lehet építeni, de sohasem szabad lerombolni. Lerombolni annyi lenne, mint megtagadni dicső múltunkat, és gyökértelen új életet kezdeni.”*

2. Javasoljuk a kétkamarás Országgyűlést, amelyben a második kamara nem pártok szervezete lesz, hanem az erkölcs, a tudomány, a társadalmi és érdekképviseleti szövetkezők képviselete, az ország határain túli magyar és azon belüli egyéb kisebbségek képviselete.

3. Javasoljuk minden magyar állampolgár számára, bárhol is éljen, a szavazati jog megadását.

4. Javasoljuk az ország nevének hivatalosan használt gyakorlatában a „Magyarország” nevet alkalmazni, nem a Magyar Köztársaság nevet.

Megjegyzés: Eredeti követeléseink közül megvalósult: a Szent Korona ábrázolása a magyar címerben; A Szent Korona kiszabadítása múzeumi tárgyként őrzött állapotából; a magyar országgyűlés alkotott olyan törvényeket, amik törvényes és jogi keretet adnak az egész magyar nemzetnek az államhatároktól függetlenül.

A fentiekből kitűnik, hogy az ausztráliai magyar nemzeti emigráció a magyar alkotmányozás mellé letette névjegyét. Reménykedünk, hogy a következő hetekben a Magyar Országgyűlés tagjai is mellé rakják a sajátjukat, és megszületik egy olyan alkotmányos rend, amely megállja helyét az elkövetkezendő évszázadokban.

Összeállította Kardos Béla